

גבעת התחמושת

ביצוע: להקת פיקוד מרכז מילים: יורם טהרלב לחן: יאיר רוזנבלום

הנפץ.
הוא היה זורק לי חבילות חבילות,
ואני הייתי מניח את החבילות
אחת אחת בפתח
הבונקר שלהם.
להם היתה שיטה: קודם זרקו
רימון, אחר כך ירו צרור, אחר כך
נחו.
אז בין צרור לרימון, הייתי ניגש
לפתח הבונקר שלהם ושם שם את
חומר הנפץ.
הפעלתי את חומר הנפץ והתרחקתי
כמה שיכולתי.
היו לי ארבעה מטר לתמרון, כי גם
מאחורי היו לגיונרים.
אני לא יודע למה קיבלתי צלי"ש,
בסך הכל רציתי להגיע הביתה
בשלום.

בשבע, שבע ועשרים
אל בית הספר לשוטרים
אספו את כל הנשאים
מגבעת התחמושת.

עשן עלה מן הגבעה
השמש במזרח גבהה
חזרנו אל העיר שבעה
מגבעת התחמושת.

חזרנו אל העיר שבעה
עשן עלה מן הגבעה
השמש במזרח גבהה
על גבעת התחמושת.

על בונקרים מבוצרים
ועל אחינו הגברים
שנשאו שם בני עשרים
על גבעת התחמושת.

חשיתי שהירדנים יזרקו רימונים
נוספים.
מישהו היה צריך לעלות למעלה
ולהשגיח.
לא היה לי זמן לשאול מי מתנדב,
שלחתי את איתן.
איתן לא היסס לרגע, עלה למעלה
והתחיל להפעיל את המקלעון.
לפעמים היה עובר אותי והייתי
צריך לצעוק לו שישאר בקו שלי.
ככה עברנו איזה שלושים מטר.
איתן היה מחפה מלמעלה ואנחנו
טיהרנו את הבונקרים מבפנים,
עד שנפגע בראשו ונפל פנימה.

ירדנו אל התעלות
אל הכוכים והמסילות
ואל המוות במחילות
של גבעת התחמושת.

ואיש אי אנה לא שאל
מי שהלך ראשון נפל
צריך היה הרבה מזל
על גבעת התחמושת.

מי שנפל נסחב אחור
שלא יפריע לעבור
עד שנפל הבא בתור
על גבעת התחמושת.

אולי היינו אריות
אך מי שעוד רצה לחיות
אסור היה לו להיות
על גבעת התחמושת.

החלטנו לנסות לפוצץ את הבונקר
שלהם בבזוקה.
הבזוקה עשתה כמה שריטות
לבטון.

החלטנו לנסות בחומר נפץ. חיכיתי
מעליהם עד שחזר הבחור עם חומר

היה אז בוקר היום השני למלחמה
בירושלים.
האופק החוויר במזרח, היינו
בעיצומו של הקרב על גבעת
התחמושת.
לחמנו שם מזה שלוש שעות.
התנהל קרב עקשני, קטלני,
הירדנים נלחמו בעקשנות.
זה היה יעד מבוצר בצורה בלתי
רגילה.
בשלב מסוים של הלחימה נשארו
לידי ארבעה חיילים בלבד.
עלינו משם בכח של שתי פלוגות.
לא ידעתי היכן האחרים, כיוון
שהקשר עם דודיק המ"פ ניתק עוד
בתחילת הקרב.
באותו רגע חשבתי שכולם נהרגו.

בשתיים, שתיים ושלושים
נכנסו דרך הטרשים
לשדה האש והמוקשים
של גבעת התחמושת.

מול בונקרים מבוצרים
ומרגמות מאה עשרים
מאה וכמה בחורים
על גבעת התחמושת.

עמוד השחר עוד לא קם
חצי פלוגה שכבה בדם
אך אנו כבר היינו שם
בגבעת התחמושת.

בין הגדרות והמוקשים
השארנו רק את החובשים
ורצנו אבודי חושים
אל גבעת התחמושת.

באותו רגע נזרק רימון מבחוץ. בנס
לא נפגענו.